

РЕШЕНИЕ

№ 953

гр. С., 10.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 95 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: В. СТ. П.

при участието на секретаря П. М. Г.
като разгледа докладваното от В. СТ. П. Административно наказателно дело № 20211110211015 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН.

Образувано е по жалба от „С. 2003” ООД, ЕИК, седалище и адрес на управление гр. С., ж.к. „С.“, ул. „Д.“ № 16, представлявано от ЦВ. Д. КР.-З. и М. Х. З., чрез адв. В.И., против наказателно постановление № 23-004027/09.06.2021 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда” Софийска област, за нарушение на разпоредбата на чл. 264 КТ. На основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 1 КТ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лв.

В жалбата са изложени бланкетни доводи в насока материална и процесуална незаконосъобразност на атакуваното НП и се прави искане за отмяната му. Претендира се присъждане на направените разноски за адвокатско възнаграждение.

За проведеното на 12.10.2021 г. открито съдебно заседание страните са редовно призовани. „С. 2003” ООД не изпраща процесуален представител, а Дирекция „Инспекция по труда” Софийска област се представлява от юрк. П..

В дадения ход по същество юрк. П. пледира жалбата да бъде оставена без уважение. Поддържа, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати процесуални нарушения и моли НП да бъде потвърдено като законосъобразно и правилно. Претендира присъждане в полза на ИА „ГИТ“ на разноски за юрисконсултско възнаграждение, и оспорва размера на претендираните от страна на жалбоподателя такива.

Като съобрази събраните по делото доказателства и становищата на страните, и провери законността и обосноваността на атакуваното наказателно постановление, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок, от надлежно легитимирано лице, против акт, подлежащ на съдебен контрол, и е процесуално допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

От фактическа страна се установи:

На 22.04.2021 г. свидетелките П.Е. и Д.Й., инспектори при Дирекция „Инспекция по

труда“ СО, извършили проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол баничарница и дюнер, находящ се в гр. С., бул. „Г. Д.“ № 3, стопанисван от „С. 2003“ ООД. Връчили призовка по реда на чл. 45, ал. 1 АПК и проверката продължила на 28.04.2021 г., 17.05.2021 и 18.05.2021 г., с оглед проучване на изисканите и представени от дружеството документи. При прегледа им, в това число работния график и разчетно-платежната ведомост за заплати за месец декември 2020 г., свидетелките констатирали, че в качеството на работодател по смисъла на § 1, т. 1 от ДР на КТ, „С. 2003“ ООД не било заплатило до 20-то число на месец януари 2021 г. включително /съгласно трудовия договор на работника/, на ХР. Г. П., работещ на длъжност „майстор, производство тестени изделия“, НКПД 74122005, не по-малко от удвоения размер на трудовото възнаграждение за положения труд на 24.12.2020 г., 25.12.2020 г. и 26.12.2020 г. - официални празници.

Съставен бил протокол № 2113566/18.05.2021 г. за извършената проверка, в който били обективирани констатациите на проверяващите органи, и в присъствието на упълномощено лице и свид. Й., на 18.05.2021 г. свид. Е. съставила против дружеството АУАН № 23-004027/18.05.2017 г., в който описала времето, мястото и обстоятелствата по извършване на констатираното нарушение на разпоредбата на чл. 264 НПК. Като дата на извършване на нарушението посочила 20.01.2021 г. АУАН бил предявен и подписан от упълномощеното лице без възражения, като до момента на съставянето му на инспекторите не били представени доказателства, удостоверяващи изплащането на не по-малко от удвоения размер на трудовото възнаграждение на ХР. Г. П. за положения труд на 24.12.2020 г., 25.12.2020 г. и 26.12.2020 г.

Доказателства за изплащане на дължимото възнаграждение в не по-малко от удвоения размер на трудовото възнаграждение на Първановски за съответните дати, постъпили в Д „ИТ“ СО на 08.06.2021 г., когато бил представен фиш за заплатата, в който било отбелязано, че начислението било изплатено на работника на 30.05.2021 г.

Въз основа съставения АУАН и материалите по преписката, при идентично фактическо описание на нарушението и посочвайки като нарушена разпоредбата на чл. чл. 264 КТ, на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 1 КТ директорът на Д „ИТ“ Софийска област наложил на дружеството имуществена санкция в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лв. Като дата на извършване на нарушението приел 21.01.2021 г., излагайки съответни съображения.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа събраните по делото гласни и писмени доказателства и доказателствени средства, както следва: гласни - показанията на свидетелите П.Е. и Д.Й., и писмени - протокол № 2113566/18.05.2021 г. за извършена проверка; призовка на основание чл. 45, ал. 1 АПК; информационна карта; трудов договор № 1362/24.07.2020 г.; длъжностна характеристика на длъжността „майстор, производство на тестени изделия“; заповед за прекратяване на трудов договор; служебна бележка № 288/24.07.2020 г.; ведомости за заплати; график за работно време за месец декември 2020 г.; заповед № 3-0024/08.01.2019 г.; заповед № 3-0025/08.01.2019 г.; заповед № 3-0058/11.01.2014 г.; заповед № 007/20.09.2016 г.

Обстоятелствата по извършената проверка и направените констатации относно факта, че ХР. Г. П., работник на „С. 2003“ ООД, назначен на длъжност „майстор, производство на тестени изделия“, полагал труд на 24.12.2020 г., 25.12.2020 г. и 26.12.2020 г. - официални празници, за който труд не му бил заплатен не по-малко от удвоения размер на трудовото възнаграждение, се изясняват безпротиворечиво посредством свидетелските показания и писмените доказателства. Изложеното от свидетелките е относимо към предмета на доказване, логически издържано и в корелация с писмените доказателства - протокол за извършена проверка, трудов договор, график за работа и ведомост за заплати за месец декември 2020 г.

Материалната и териториална компетентност на свид. Е. по съставяне на АУАН, и

териториалната и материална компетентност на Директора на Д „ИТ“ Софийска област по издаване на атакуваното НП, следват по силата на закона, съгласно Устройствения правилник на ИА „ГИТ“, и от представените в тази връзка доказателства - заповед № 3-0024/08.01.2019 г., заповед № 3-0025/08.01.2019 г., заповед № 3-0058/11.01.2014 г., заповед № 007/20.09.2016 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

Процесните АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, след извършване от страна на актосъставителя и административнонаказващия орган на надлежна проверка по случая, при спазване на установения ред и в сроковете по чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН.

Съставените АУАН и НП отговарят на изискванията на съответно чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН - съдържат подробно описание на нарушението, включително датата и мястото на извършването му и доказателствата, въз основа на които се установява. Обстоятелствата при извършването му също са пълно и ясно конкретизирани и позволяват да се разбере в какво се изразява нарушението. Налице е съответствие между фактическото му описание и правната квалификация.

При прегледа на АУАН и НП се констатира противоречие относно датата, на която се твърди нарушението да е извършено - съответно 20.01.2021 г. в АУАН, респективно 21.01.2021 г. в НП, като за последното наказващият орган е изложил подробни съображения и е издал НП в съответствие със законовото си правомощие по чл. 53, ал. 2 ЗАНН.

Предвид това съдът прие, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили правото на защита на дружеството-жалбоподател и да представляват формални основания за отмяната на санкционния акт.

Атакуваното наказателно постановление е и материалноправно законосъобразно.

От доказателствата по делото се установи по категоричен начин, че на 24.12.2020 г., 25.12.2020 г. и 26.12.2020 г. - официални празници, ХР. Г. П. е полагал труд в полза на работодателя „С. 2003“ ООД, като същевременно не му е бил заплатен не по-малко от удвоения размер на трудовото възнаграждение за положения труд на въпросната дата, съгласно императивното изискване на разпоредбата на чл. 264 КТ.

Последната норма възлага в тежест на работодателя изплащането на трудово възнаграждение на работника или служителя според уговореното, но не по-малко от двойния размер, в случаите, в които полага труд през дните на официални празници, независимо дали представлява извънреден труд или не. Процесната хипотеза е именно такава, като дължимото трудово възнаграждение за положения труд в ден на официален празник не е било начислено и заплатено до 20.01.2021 г. включително /съобразно уговореното в трудовия договор/, с което бездействие дружеството-жалбоподател на 21.01.2021 г. е осъществило от обективна страна състава на нарушението по чл. 264 КТ.

Датата на извършване на нарушението - 21.01.2021 г., е правилно определена от наказващия орган, доколкото съгласно уговореното в трудовия договор, трудовото възнаграждение се е дължало до 20-то число на месеца, следващ този на положения труд, при което дружеството е изпаднало в забава на следващия ден.

Допуснатата в АУАН нередовност е коригирана по реда на чл. 53, ал. 2 ЗАНН, което в случая е допустимо, предвид факта, че извършването на нарушението и самоличността на нарушителя са установени по несъмнен начин.

Отговорността на юридическите лица е обективна безвиновна, поради което субективната съставомерност на нарушението се презумира и не подлежи на изследване.

Наложената на дружеството имуществена санкция е индивидуализирана в

минимално предвидения съгласно разпоредбата на чл. 414, ал. 1 КТ размер от 1 500 лв., който се явява справедлив и обоснован, предвид липсата на данни за предходни нарушения на трудовото законодателство от страна на „С. 2003“ ООД.

Основания за приложение разпоредбата на чл. 415в, ал. 1 КТ, регламентираща маловажните случаи на административни нарушения обаче, въпреки последващото изплащане на дължимото на Първановски възнаграждение, не се констатира, предвид обстоятелството, че нарушението е било отстранено на 30.05.2021 г., което не би могло да се приеме като „веднага след установяването му“. Освен това, възнаграждението за 24.12.2020 г., 25.12.2020 г. и 26.12.2020 г. се явява част от трудовото възнаграждение на лицето за съответния месец, което обезпечава средствата, необходими за задоволяване на житейските му нужди, и в този смисъл неизплащането дори на част от него винаги води до вредни последици за работника или служителя, който е бил лишен от дължимите суми. Предвид това не би могла да бъде възприета и тезата, че от нарушението не са произтекли вредни последици.

При така установеното съдебният състав прие, че атакуваното наказателно постановление е правилно - законосъобразно и обосновано, постановено в съответствие с изискванията на материалния закон и при съобразяване с процесуалните правила. Като такова следва да бъде потвърдено. Подадената срещу него жалба е неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

При този изход на делото е основателна и претенцията на процесуалния представител на въззиваемата страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в полза на ИА „ГИТ“, съгласно изричното право на такова, регламентирано в разпоредбата на чл. 63, ал. 3 ЗАНН. С оглед невисоката фактическа и правна сложност на делото, същата следва да бъде уважена в минималния размер, определен съгласно [чл. 78, ал. 8 ГПК](#) вр. [чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ](#) и [чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ](#), а именно в размер на 80 /осемдесет/ лв. за представителството пред настоящата инстанция.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 23-004027/09.06.2021 г., издадено от Директора на Дирекция „Инспекция по труда“ Софийска област против „С. 2003“ ЕООД за нарушение на разпоредбата на чл. 264 КТ, за което на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 1 КТ му е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 /хиляда и петстотин/ лв.

ОСЪЖДА „С. 2003“ ООД, ЕИК, седалище и адрес на управление гр. С., ж.к. „С.“, ул. „Д.“ № 16, представлявано от ЦВ. Д. КР.-З. и М. Х. З., **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на ИА „Главна инспекция по труда“ сума в размер на 80 /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение за една инстанция.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд гр. С. в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____